

мисълъ, трѣбва да знаете, отдѣ иде тя, отъ периферията или отъ центъра на кръга. Често вие имате извѣстни настроения, виждате единъ човѣкъ и казвате: този човѣкъ не ми харесва. Защо? Знаете ли, че този човѣкъ, когото вие не харесвате, е много обиченъ на Бога? Богъ гледа еднакво и на този човѣкъ, и на васъ. Ако той е грѣшникъ, Богъ гледа еднакво и на него, както и на светията. Като ви казвамъ така, вие ще кажете: шомъ Богъ гледа еднакво и на праведная, и на грѣшния, тогава нѣма защо да се стремимъ къмъ съвършенство. Не, съ това искамъ да кажа, че когато Господъ иска да повдигне свѣта, Той праща праведни хора, а когато иска да накаже свѣта, Той праща грѣшни хора. Ако нѣкой апашъ хване единъ милионеръ за гушата и го обере, милионерътъ ще каже: „Какво право има този човѣкъ да ме изнасилва“? Ами какво право имашъ ти да изнасилвашъ другитѣ? Тогава и ти не изнасилвай, за да не бждешъ изнасилванъ. Всичката философия на живота седи въ слѣдното: като ви дойде нѣкое нещастие, всѣки отъ васъ да може да контролира ума си, да се проникне отъ онази дълбока вѣра къмъ Бога, да се зарадва и да знае, че това нѣщо е за добро. Дойде ти петнисъ тифъ или друга нѣкаква болестъ, при която температурата ти се повишава до 40 или до 41 градусъ, да кажешъ: не, азъ зная, че и при 41 градуса нѣма да умра! Ще кажете: да, но науката е констатирила, че човѣкъ при 42 градуса вече умира. Туй, което науката е доказала, още не е абсолютно вѣрно. Ако човѣкъ вѣрва, ще види, че има микроби, които и при 120, и при 200